ஸ்ரீ காமகோடி கிரந்தாவளி - 18

ஸ்ரீ:

அத்வைத ஸித்தாந்த
வினு விடை

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
57, மேல டபீர் வீதி, கும்பகோணம்.

காபிரைட்] 1956 [விலை அணு 5

[illegible]

ஸ்ரீ காமகோடி கிரந்தாவளி-18

ஸ்ரீ:

அத்வைத ஸித்தாந்த வினாவிடை

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபர்களாய் விளங்கும்
ஸ்ரீ ஜகத்குரு
ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ
ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்
அருளிய ஸ்ரீமுகத்துடன் கூடியது

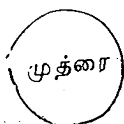
ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
57, மேல டபீர் வீதி, கும்பகோணம்.

 [விலை அணா 5

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ ஜகத்குரு
ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ
ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜக ஆசார்யர்களான ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதீச்வரர்களான ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்திரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ பாதர்களால் நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்படுகின்றது.

உலகில் மானிடர்கள் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு சாசுவதமான பரமாத்மாவை அடைவதற்கு அநேக சாஸ்திரங்களும் அநேக மகான்களும் வெவ்வேறு மார்க்கங்களை உபதேசித்திருந்தாலும் அவையெல்லாம் பரம பவித்ரமான ஆத்ம ஸாக்ஷாத் காரமாம் பெருவழியையே நோக்கிச் செல்லுகின்றன வென்பதை இச் சிறு நூல் தெரிவிக்கிறது.

உண்மையாம் பரம்பொருளை நாடுபவர்கள் இச்சிறு நூலை ஊன்றுகோலாக்கி, அழியாப் பெரும்பேறு பெறுமாறு ஸ்ரீ சந்திரமௌளீச்வரர் கிருபை புரிவாராக.

முகாம் : பாபநாசம்
பார்த்திவ ஸம்வத்ஸர
ஆனிமீ 30௳
வெள்ளிக்கிழமை

நாராயணஸ்ம்ருதி:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

நாராயணம் பத்மபுவம் வஸிஷ்டம்
ஶக்தியம் ச தத் புத்ரபராஶரம் ச |
வ்யாஸம் ஶுகம் கௌடபதம் மஹாந்தம்
கோவிந்த யோகீந்த்ர மதாஸ்ய ஶிஷ்யம் ||

ஸ்ரீ ஶங்காசார்ய மதாஸ்ய பத்ம-
பாதம் ச ஹஸ்தாமலகம் ச ஶிஷ்யம் |
தம் த்ரோடகம் வார்(த்) திககார மன்யான்
அஸ்மத்குரூன் ஸந்தத மாநதோ'ஸ்மி ||

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி புராணாநாம்ஆலயம் கருணாலயம் |
நமாமி பகவத்பாதஶங்கரம் லோகஶங்கரம் ||

உ

ஸ்ரீகுருப்யோ நமஃ

அத்வைத ஸித்தாந்த வினாவிடை

விஞ :—ஸர்வ வித்தைகளின் உட்கருத்தும், ப்ராசீன ஆசிரியர் அனைவருடைய உள்ளக் கருத்தும் என்ன?

விடை :—அவையாவும் அத்வைத உண்மையிலே நிஷ்டை கொண்டவையாய் நிற்கின்றன.

விஞ :—இவ்வாறு கூறுவதற்கு ஏதேனும் ஆதாரமுண்டா?

விடை :—ஸ்ரீ அப்பைய தீக்ஷித ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ கண்ட பாஷ்ய உரையின் ஆரம்பத்தில், "உபநிஷத்துக்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், ஸ்மிருதிகள், மகாபாரதம் முதலிய பிரபந்தங்கள் ஆகிய அனைத்திற்கும் இரண்டற்ற அத்வைதக் கருத்துக்களை விளக்குவதிலேயே நோக்கம். ஆராய்ந்து பார்த்தால், பிரும்ம சூத்திரங்களும் அத்வைதக் கொள்கைகளையே விளக்குகின்றன. அதனாலேதான் உலகினுக்கு எக்காலத்தும் நன்மை புரிகின்றவர்களான பழமை மிக்க ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாதர் முதலிய ஆசிரியர்கள் அவ்வுயரிய இரண்டற்ற அத்வைதக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, அவற்றை விளக்கி உதவி புரிந்தார்கள்" என்று காப்புக் கவிகளிலே கூறியிருக்கிறார்கள்.

விஞ :—இவ்வாறு கூறுவதற்கு அனுபவிகளுடைய வாக்கியம் ஏதாவது ஆதாரமாக இருக்கிறதா?

விடை :—இருக்கிறது. ஸ்ரீ தாயுமான ஸ்வாமிகள்

வேதமுடன் ஆகம புராணமிதி காசமுதல்
  வேறுமுள கலைக ளெல்லாம்
மிக்காக அத்துவித துவிதமார்க் கத்தையே
  விரிவா எடுத்துரைக்கும்,
ஓதரிய துவிதமே அத்துவித ஞானத்தை
  உண்டுபணு ஞான மாகும்,
ஊகமனு பலவசன மூன்றுக்கும் ஒவ்வும் ;
  ஈ துபயவாதிகள் சம்மதம்

என்று கூறுகிருர்.

வினா :—இன்னம் ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா?

விடை :—தமிழ்த் தெய்வமாகிய ஔவையார்

தேவர் குறளும், திருநான்மறை முடியும்,
மூவர் தமிழும், முனிமொழியும், கோவை,
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்,
ஒரு வாசக மென் றுணர்

என்று கூறி இருக்கிருர்.

(1) திருக்குறள் (2) வேதாந்தம் (3) மூவர் தேவாரம் (4) வியாச முனிவருடைய பிரும்ம சூத்திரம் அல்லது குருகை முனிவரின் திருவாய்மொழி (5) திருக்கோவையார் (6) திருவாசகம் (7) திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் ஆகிய நூல்கள் ஒரே பொருள் உள்ளவை.

வினா :—இந்த ஔவையார் வாக்கால் என்ன தெரிகிறது?

விடை :—தமிழ் நாட்டிலுள்ள பழைமை பொருந்திய உயர் கருத்துடைய எல்லாப் பெருநூல்களுக்கும் நான் மறைகளின் முடியிலுள்ள கொள்கையே கொள்கை என்று ஏற்படுகிறது. இதனுல் தமிழ் வழங்கும் நாட்டு மக்களுடைய அனுதிசமயக் கொள்கை நால்வேத சமயக் கொள்கையே என்பது தெரிகிறது.

வினு:—தமிழ் மொழியின் அமைப்பில், இவ்வுண்மையை விளக்கக்கூடிய சான்றுகள் உள்ளனவா?

விடை:—உள்ளன. ஒரு மொழி வழங்கும் நாட்டிற்கு அந்நாட்டில், அனுதியாக வழங்காத ஒரு பொருளோ கருத்தோ பிறநாட்டிலிருந்து புதிதாக வந்தால், அப்பொருளுக்கோ, கருத்துக்கோ, அந்நாட்டு மொழியில் பெயர் ஏற்படுவதில்லை. தற்காலம், மேனுட்டிலிருந்து வந்த பொருள்களான ரயில், மோட்டார், சைக்கிள், சோப் முதலியவற்றிற்கும் இன்ஷ்யூரன்ஸ், பாங்க், மில், மெஷின் முதலியவற்றிற்கும் நம் தமிழில் ஒரு சொல்லாகப் பெயர் ஏற்படவில்லை. எந்நாட்டிலிருந்து எப்பொருள், கருத்து முதலியன வந்தனவோ, அந்நாட்டு மொழியின் மொழிப்பெயராலேயே இந்நாட்டிலும் அவை வழங்கி வருகின்றன.

வினு:—இந்த உவமானம் எதற்கு?

விடை:—அதுபோலவே, வேதசமயக் கருத்துக்களும், கொள்கைகளும், அனுஷ்டானங்களும் பிறநாட்டிலிருந்து ஏதோ ஒரு காலத்தில் தமிழ்நாட்டிற்குப் புதிதாக வந்திருந்தால், அவைகளுக்குத் தமிழ்மொழியில் தனிச் சொற்பெயர்கள் ஏற்பட்டிரா. வேதவேதாந்தங்களுக்கு 'ஓத்து' என்றும், 'மறை' என்றும், யஜ்ஞத்திற்கு 'வேள்வி' என்றும், பிராம்மணனுக்குப் 'பார்ப்பான்' என்றும் தனிச்சொற்கள் தமிழ்மொழியிலேயே அமைந்திருக்கின்றன. 'தமிழானது வளம் பெற்றுப் பூரணமொழியாக நிலைக்குங் காலத்திலே மறைகளின் தத்துவங்கள் தமிழ்மக்களிடையே நிலைபெற்றிருந்தன' என்பதற்கு இத் தனிமொழிகள் சான்று.

வினு:—பண்டைக் காலத்திலேயே வேற்று நாடுகளிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வந்த கொள்கை முதலியவைகளைக்

குறிக்கத் தமிழ்ச் சொற்கள் வழங்காமல், அப் பிறநாட்டுச் சொற்களை வழங்கியதற்குச் சான்றுகள் உண்டா?

விடை :—வடநாட்டில் மஹாவீரஜினர், புத்தர் முதலியவர்களால் புதிதாகத் துவக்கப்பட்ட ஜைனம், புத்தம் ஆகிய இம் மதங்கள் தமிழ்நாட்டில் புகுந்து, சுமார் 1000 வருஷ காலம்வரை இருந்தும், அச் சமய சம்பந்தமான சொற்கள் அந்நாட்டுப் 'பாலி' முதலிய சொற்களாகவே இருக்கின்றன. அவற்றைக் குறிக்கும் சொற்கள் தமிழில் அமையவில்லை. சமணர், சாவகர், புத்தர், ஆருகதர், பிடகம் முதலிய சொற்கள் அந்நாட்டுப் பிராகிருதச் சொற்களே. 'அமணர்' முதலிய சொற்களும் பாகதமொழியின் சிதைவே.

ஆதலால், தமிழ்நாட்டில் அறுதியாய் உள்ள எல்லா உயரிய நூல்களுக்கும் வேதக் கருத்தே கருத்து.

[நம் நாட்டின் தென் வட பாகங்கள் மட்டுமேயன்றி உலக முழுவதும், ஒரே மூலக் கலைப்பண்புடையதென்று பல சின்னங்களாலே தெளிவாகிறது. உதாரணமாக, உலகத்திலுள்ள எந்நாட்டிலும் வாரத்திற்கு ஏழு நாட்கள் தான்; ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய் முதலிய ஒரே வரிசை தான். இவ்வரிசைக்குக் காரணம் மாத்திரம் எந் நாட்டாருக்கும் தெரியாது. நான்மறைகளின் ஆறு அங்கங்களிலொன்றான சோதிடத்தில் மாத்திரமே, ஹோரைக் கணக்கைச் சொல்லும் போது, இவ் வரிசைக்குக் காரணம் தெரிகிறது. மறைகள், ஒரு நாட்டிற்கு மாத்திரமல்லாமல், உலகை முழுவதுமே உய்ய, ஆண்டவனால் வெளியாக்கப் பட்டவை. கலியுகம் ஆரம்பிக்குமுன்னர்வரை, அநேகமாய் உலகம் முழுவதுமே, மறைவழக்கம் நிலைநின்றதெனலாம். அதன் சில சின்னங்களே எங்கும், இக்காலத்தும்,

காணப்படுகின்றன. மனனம் செய்பவனே மனிதன்; அவனே மானவன் என்று வழங்கப்படுகிறான். மேனாட்டார் மான் (Man) என்கிறார்கள். மூலத்தில் மனித வர்க்கத்திற்கெல்லாம் ஒற்றுமையே யன்றி, வேற்றுமைக் கிடமில்லை.]

இக் கருத்தைக் கொள்ளாதவர் பெரியோர்களால் பாவிகளாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறார்கள். அன்னவரைப்பற்றி திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் :

"மறை வழக்கமில்லாத மாபாவிகள்" என்றும்,

"வைதிகத்தை யொழுகாதவர்" என்றும்.

இங்கு 'ஒழுகாதவர்' என்பதற்கு 'வைதிக ஆசார மற்றவர்' என்பதும் 'மறை வழக்கமில்லாத' என்பதற்கு 'வைதிக அனுஷ்டான மில்லாதவர்' என்பதும் பொருள்.

ஒவ்வொரு மனிதனும், நித்தியம் அவசியம் செய்துகொண்டுவரும் உண்ணல், உடுத்தல், நீராடல், உறங்கல், மலஜலங்கழித்தல் முதலியவற்றை வைதிக விதி மீறாது அம்முறைப்படி நடத்துவதே ஆசாரம். ஜபம், பூஜை, ஹோமம், நீறணிதல் முதலிய விசேஷ நியமங்களே அனுஷ்டானம்.

வினா :—வேதாந்தத்தின் கருத்தை விசேஷமாக விளக்கியிருப்பவர் யார்?

விடை :—சைவத் திருமுறைகளுள் ஒன்றான திருமந்திரத்தைப் பாடிய திருமூல நாயனார்.

வினா :—திருமுறைகளுள் இவருக்கும் இவருடைய நூலுக்கும் என்ன சிறப்பு?

விடை :—இந்தத் திருமூலர் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்த சித்தர்; பதினெண் சித்தர்களிலும் ஒருவர்; அறுபத்து

ஆதலால், அம்மாயை 'அநித்யம்' என்பது அத்வைதக் கொள்கை.

5. ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாகிய வை விட்டாற் காயமுபாதானம்
ஏகிய தொந்தத் தசியென்ப மெய்யறி
வாகிய **சீவன் பரசிவ** னுமே.

'ஸோயம் தேவதத்த:' என்னும் வாக்கியம், தர்க்க சாஸ்திரத்தில், "அன்று அங்குக் காணப்பட்ட தேவதத்தனே, இன்று இங்குக் காணப்படுகிறான்" என்ற பொருளில் திருஷ்டாந்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்று, அங்கு என்னும் அடைமொழிகளையும், இன்று, இங்கு என்னும் அடைமொழிகளையும் விட்டுவிட்டால் நின்றது ஒன்றும் தேவதத்தனே என்று விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் திருமூல நாயனார் இங்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "த்வம், தத், அஸி" என்னும் வேதாந்த மஹாவாக்கியத்திலும், த்வம் (நீ) என்னும் பதத்தின் பொருளில் அடையாகவுள்ள கட்டுண்டிருக்கும் ஜீவத் தன்மையையும், 'தத்' (ஈசன்) என்னும் பதத்தின் பொருளில் அடையாகவுள்ள தன்னினும் வேறாக உலகத்தைப் படைக்கும் ஈசத்தன்மையையும், உண்மையறிந்துகொண்டு விட்டுவிட, மெய்யறிவாகிய சீவன் பரமசிவனுமே என்ற சுத்தமான அத்வைதப் பொருளை இந்தப் பாட்டில் விளக்கியிருக்கிறார்.

வினா :—திருமுறைகளில் 'திருவாசகம்' அத்வைத நூல் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

விடை :—திருப்பெருந்துறையில் சிவபெருமானிடமிருந்து உபதேசம் பெற்றதும், மாணிக்கவாசகர்

இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத்து
　　எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று,
நின்ற நின்றன்மை நினைப்பற நினைந்தே
　　நீயலாற் பிறிது மற்றின்மை
சென்று சென்றணுவாய்த்தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றும்
　　திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே !
ஒன்று நீ யல்லை யன்றி யொன்றில்லை
　　யாருன்னை யறியகிற் பாரே

என்று கூறுகிறார். இங்கு, "நீயலாற் பிறிது மற்றின்மை" "ஒன்று நீயல்லை யன்றியொன்றில்லை" என்பன சிறந்த அத்வைதக் கொள்கையை விளக்குகின்றன.

வினா :—இதற்கு வேறு ஏதாவது ஆதாரம் கூற முடியுமா?

விடை :—கொற்றவன்குடி என்னும் ஊரினராகிய உமாபதிசிவாசாரியார், 'சங்கற்ப நிராகரணம்' என்று ஒரு நூல் எழுதி யிருக்கிறார். அவர், அந்நூலின் கடைசியிலே, சைவ வாதி மதத்தைக் கண்டிக்கிறார். அதன் கடைசியில், அவர், சைவ வாதிகளின் மீதமும் அத்வைதமே ஆகிவிடுகிறதே என்று கூறுகிறார். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, மேற்கூறிய "இன்றெனக் கருளி" என்னும் திருவாசகத்தைக் கூறி, மாணிக்க வாசகரும் அத்வைதி யாகிவிடுகிறார் என்று நூலை முடித்திருக்கிறார்.

வினா :—சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தில் எது அத்வைதத்தைக் கூறுகிறது?

விடை :—சைவ சாத்திரத்திற்கு முதனூலாகிய சிவ ஞான போதமே அத்வைதத்தைக் கூறுகிற நூல்தான்.

வினா :—அது எப்படி?

விடை :—"ஓர் அரச குமாரன் பிறவியிலிருந்து வேடர் கூட்டத்தில் வளர்ந்தான். அதனால, தன்னை

வேடனாகவே நினைத்தான். அவன் உண்மையில் அரச குமாரனாயிருந்தும், தன்னை வேடனாகவே நினைத்தது அஜ்ஞான மயக்கத்தாலேதான். பின்பு அரசன் அவனைத் தேடிக் கண்டு அவனுக்கு அறிவுறுத்த, அஜ்ஞானத்தாலே தோன்றிய வேடத்தன்மை நீங்கித் தனது உண்மையான அரச குமாரத் தன்மையை அடைந்தான்" என்ற கதையை உதாரணமாகக் காட்டி, 'சீவனும் பரம் பொருளும் ஒன்றல்ல் என்ற வேற்றுமைத் தோற்றம் மயக்கமே; சீவன் முக்காலத்தும் சிவனே' என்பது,

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தென

என்னும் சிவஞான போதம் 8-ம் சூத்திரத்தால் விளக்கப்படுகிறது.

இவ் விஷயத்தில் இதே உதாரணம் முற்காலத்திலேயே மறைமுடியாம் பிருஹதாரண்ய உபநிஷத்தின் பாஷ்யத்தில் முதல் அத்தியாயத்தில் 20 கண்டிகையில், ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத் பாதாசாரிய ஸ்வாமிகளால் விளக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இதனால், 'சீவனானவன் முத்தி நிலையில் மாத்திரமேயன்றி, "முக்காலத்தும் எப்பொருளும் சிவமே" என்ற நியாயத்தால், 'ஸம்ஸார நிலையிலும் தானறியாமற் போனாலும் அவ் வரசகுமாரனைப்போல உண்மையில் பரம்பொருளே; பரம் பொருளைத் தவிர வேறல்லன்' என்ற அத்வைத வேதாந்த உண்மை தெளிவாகிறது.

வினா:—இதற்கு இன்னும் ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா?

விடை:—"யாவையும் சூனியம் சத்தெதிராதலின்" என்னும் சிவஞான போதம் ஏழாவது சூத்திரத்தில், 'ஸத்தாகும் சிவத்தின் ஞானம் உதயமான பொழுது, அச்

சிவத்தைத் தவிர வேறுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் சூனியமாய் விடுகின்றன' என்ற தத்துவம் விளக்கப்படுவ தால், 'பரமாத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படுங்கால், உலகம் இல்பொருளாகின்றது' என்னும் அத்வைத வேதாந்த தத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

வினா:—இன்னம் ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா?

விடை:—சிறந்த அநுபவாத்வைதியாகிய தாயுமான ஸ்வாமிகள், சிவஞான போதம் இயற்றிய மெய்கண் டாரை

பொய் கண்டார் காணப் புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநா ளெந்நாளே?

என்று 'எந்நாட் கண்ணி'யிலே புகழ்கிறார்.

வினா:—'தாயுமானவர் சிறந்த அத்வைதி' என்பத ற்கு ஆதாரம் என்ன?

விடை:—அவருடைய பாடல்கள் யாவும் சுத்த அத் வைத தத்துவத்தையே விளக்குகின்றன. உதாரணமாகச் சிலவற்றைக் கூறலாம். "சுத்த நிர்க்குணமான பர தெய்வமே" என்று 'சுகவாரி'யில் இறைவனை நிர்க்குண னாகக் கூறுகிறார். "இந்திர ஜாலங் கனவு கானலின் நீரென வுலகம்" எனப் 'பரம்பொருள் வணக்க'த்தில் உல கத்தைப் பொய்யென்று அறிவிக்கிறார். "அத்துவித வஸ் துவை", "அத்துவித ஆனந்த சித்த முண்டாம்" "அத்து வித அனுபவத்தை" என்று பல விடங்களில், அத்வைதச் சொற்களைப் பிரயோகிக்கிறார். இவற்றால், தாயுமானவர் சிறந்த அநுபவ அத்வைதி என்பது தெளிவு. அநுபவ அத்வைதியாகிய தாயுமானவரால் புகழப் பெறுகின்ற மஹாநுபாவரும், அத்வைதியாக இருக்கவேண்டுமாதலால், மெய்கண்டார் கூறும் மதம் அத்வைத மதமேயாகும்.

தாயுமானவர் முற்கூறிய பாட்டிலேயே "அத்துவித மெய் கண்ட" என்ற தொடரால், "அத்துவிதமே மெய்; அதற்கு மாறான துவிதம் பொய்" என்னும் கருத்தையும் வெளியிடுகிறார்.

விஞு:—சைவமும் அத்வைதமும் ஒன்றே என்பதற்கு இன்னம் ஏதேனும் ஆதாரம் உண்டா?

விடை:—மெய்கண்டாருடைய சீடராகிய சிவ ஞான வள்ளல் 'வள்ளலார் சாத்திரம்' எழுதியிருக்கிறார். அவர் சிறந்த சைவராகக் கொள்ளப்படுவது போலவே, சிறந்த அத்வைதியாகவும் கொள்ளப்படுகிறார்.

விஞு:—இது எவ்வாறு தெரிகிறது?

விடை:—

சைவசித் தாந்தமெல்லாம் தானவ னாகிநிற்றல்
மையறு வேத சித்த மற்றது நானே யென்னல்
உய்வகைக் கிரண்டு மொன்றென் றோதியென்னு யிர்க்கிலாபஞ்
செய்தசற் குரவனீயே திருப்புலி வனத்துளானே.

என்று குருவைத் துதிக்கிறார். இதில் முத்திக்கும் அவ்விரண்டு சித்தாந்தங்களும் ஒன்றே என்று கூறுவதால், சைவசித்தாந்தமும் அத்வைதமே யாகிறது.

விஞு:—மற்றும் சைவசித்தாந்தத்தில் அத்வைதக் கொள்கை எங்குக் காணப்படுகிறது?

விடை:—'சித்தியார்' என்னும் அருணந்தி சிவத்தின் நூலுக்கு முற்பட்ட சைவ நூல்களிலெல்லாம், அத்வைத வேதாந்தமே விசேஷித்துக் கூறப்படுகிறது. சிவஞான போதத்தினும் பழைமையான திருவுந்தியார் என்னும் சைவ சாஸ்திரத்தில்,

ஏகனுமாகி யனேகனு மானவன்
நாதனு மாறு னென்றுந்தீபற
நம்மையே ஆண்டானென் றுந்தீபற

என்றும்,

அகளமாய் யாரும் அறிவரி தப்பொருள்
சகளமாய் வந்ததென் றுந்தீபற
தானாகத் தந்ததென் றுந்தீபற

என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இதனால், 'ஏகனே அனேகமாயினான்; அநேக மான பின், அவைகட்கு நாதனாக வேண்டி வந்தது. பின்பு, ஏகமெனும் அத்வைத தத்துவத்தை வெளிப்படுத்த, குருவாய் நம்மை வந்தாண்டான். அவன் ஏகனாயிருக்கும் போது அகளனாகவும், நாதனாய் நிற்கும்போது ஸகளன் (ஸகுணன்) ஆகவும் நிற்கிறான்." என்னும் அத்வைத வேதாந்தக் கொள்கை தெளிவுறுத்தப்படுகிறது.

வினா :—வேதாந்தத்தின் பொருள் அத்வைதமே என்பதை இன்னும் யார் விளக்கியிருக்கிறார்கள் ?

விடை :—"மறைமுடி வாக்கியங்களுக்கெல்லாம் இரண்டற்ற பரம்பொருளைக் கூறுவதிலேயே கருத்து" என்று ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதாசார்ய ஸ்வாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார்கள்.

வினா :—இதுவரை கூறியவற்றால் என்ன தெரிகிறது ?

விடை :—துயருறும் ஏழைகளாம் மானிட மக்களைக் கருணையுடன் கைதூக்கிவிடும் ஒரே நோக்கத்துடன் உழைக்கும் எல்லா நூல்களின் ஆசிரியர்களும், முக்தியை யடைவதற்குப் படிப்படியாக அமைத்த கருமம், பக்தி, வழிபாடு, யோகம் முதலிய கொள்கைகளில் வெளிக் கருத்

துடையவராயினும், அவர்களுக்கு அத்வைதத்திலேதான் உள்ளக் கருத்து என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

வினா :—“அத்வைதம்” என்பதற்குப் பொருள் என்ன?

விடை :—“அத்வைதம்” என்பது வடசொல். இது ந+த்வைதம்=அத்வைதம். ‘ந’ ‘அ’ என்றும் மாறும். இது ‘நஞ்’என்று கூறப்படும். இதற்கு இன்மை என்பது பொருள். த்வைதம் என்றால் வேறுபாடு. எனவே, ‘அத்வைதம் என்ற சொற்கு “வேறுபாடில்லாதது” என்பது பொருள்.

வினா :—‘அத்வைதம்’ என்பதற்கு, ‘வேறுபாடல்லாதது’ என்று பொருள் சொன்னால் என்ன?

விடை :—பெரியோர் எல்லோரும் இன்மைப் பொருளையே கொண்டிருக்கின்றனர். சிவஞானபோத ஆசிரியரும், 8-ம் சூத்திரத்தில், “அந்நியமின்மையின் அரன் கழல் செலுமே’ என்று இன்மைப் பொருளையே கொண்டிருக்கிறார்.

வினா :—வியாகரண சாஸ்திரம் ‘ந’கரத்திற்கு என்ன பொருள் கூறுகிறது?

விடை :—‘ந’ என்னும் நகரத்திற்கு, அன்மை, இன்மை, உவ்மை முதலிய ஆறு பொருள்களையும் கூறிப் பின்னர், இவ்வெல்லாப் பொருளுக்கும் பொதுப் பொருளாக, “நிவ்ருத்தம் அல்லது ஆரோபம்” என்பதைக் கூறியிருக்கிறது. ‘ஆரோபம்’ என்றால், ஓரிடத்தில் இல்லாத பொருள் அங்குத் தோற்றுவது. இதைக்கொண்டு (த்வைதம்=தோற்றம்) “தோற்றம் அல்லது தோற்றமாம் த்வைதத்தின் நிவிருத்தி.” என்னும் பொருளே ஸம்ஸ்கிருத

இலக்கணப்படி அத்வைதமென்னும் சொல்லின் கருத்தாய் முடிகின்றது.

வினு:—இவ்விதப் பொருளை யார் கூறியிருக்கிறார்?

விடை:—மஹாபாஷ்ய மியற்றிய பதஞ்சலி முனிவர்.

வினு:—ஒருவன் துவைதக் கொள்கையை உடையவனுயிருந்தால் என்ன?

விடை:—துவைதம் வேத சம்மதமன்று.

வினு:—வேதத்திலே துவைதத்தை (வேறுபாட்டை)த் தெரிவிக்கும் வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றனவே, அவற்றிற்கு என்ன பயன்?

விடை:—முடிவான அத்வைதத்தைப் போதிப்பதே அவற்றின் பயன்.

வினு:—இவ்வாறு யாரேனும் கூறியிருக்கிறார்களா?

விடை:—தாயுமானவர் "துவிதமே அத்துவித ஞானத்தையுண்டுபணு ஞானமாகும்"* என்று கூறுகிறார் என்பது முன்னரே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்றியும், அவையாவும் அநுவாத அர்த்தவாதங்கள். துவைதத்தைத் தெரிவிப்பதில் அவற்றிற்கு உண்மைக் கருத்து இல்லை. வேற்றுமையானது கண், காது முதலிய பிரத்யக்ஷப் பிரமாணத்தினுலே அறியப்படுவதால், அவற்றை வேதம் அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

வினு:—அநுவாத அர்த்தவாதங்கள் என்ருல் என்ன?

விடை:—இவற்றை ஒருவகையான புகழ்ச்சி வாக்கியங்கள் என்று கூறலாம். உதாரணமாக, பனிக்காலத்தில்,

---

* 2-ம் பக்கம் பார்க்க.

காலைவேளையில் உண்டாகும் குளிரை நெருப்பிலே காய்ந்தால் போக்கிக் கொள்ளலாம். இது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. இதை வேதம் ஓரிடத்தில், 'அக்னி குளிருக்கு மருந்து' என்று கூறுகிறது. இம்மாதிரி இதர பிரமாணங்களாலே தெரிந்தவற்றை வேதம் பலவிடங்களிலே சொல்லுகிறது. இத்தகைய வாக்கியங்களை "அநுவாத அர்த்தவாதங்கள்" என்று கூறப்படுகின்றன.

வினா :—இத்தகைய அர்த்தவாதங்களைக் கூறும் வேத வாக்கியங்கள் பிரமாணமா, இல்லையா?

விடை :—இல்லை.

வினா :—ஏன்?

விடை :—'பிரத்யக்ஷம்' முதலிய சான்றுகளால் தெளிவாகத் தெரிந்தவற்றைத் தெரிவிக்க, வேதம் வேண்டியதில்லை. இதர பிரமாணங்களால் அறிய முடியாதவற்றை அறிவிக்கவே வேதம் ஏற்பட்டது.

வினா :—இங்கு எது பிரத்யக்ஷம் முதலிய பிரமாணங்களால் அறியக்கூடியது? எது அறியமுடியாதது?

விடை :—ஐந்துவிதமான துவைத ஞானங்களும், பிரத்தியக்ஷத்தாலோ, அல்லது, அநுமானத்தாலோ அறியக்கூடியவை.

வினா :—அந்த ஐந்துவிதத் துவைதங்கள் யாவை?

விடை :—(1) ஜீவனுக்கும் ஈசனுக்கும் வேறுபாடு (2) ஜீவனுக்கும் ஜடத்துக்கும் வேறுபாடு (3) ஜீவர்களுக்குள் பரஸ்பரம் வேறுபாடு (4) ஜடங்களுக்குள் பரஸ்பரம் வேறுபாடு (5) ஜடத்துக்கும் ஈசனுக்கும் வேறுபாடு என்னும் இந்த ஐந்துமே.

வி :—இந்த ஐந்தும் பிரத்யக்ஷத்தாலோ அல்லது அநுமானத்தாலோ அறியப்படுகின்றன. இந்தப் பிரமாணங்களால் அறியக்கூடாதது எது?

விடை :—ஸர்வ பரிபூரணமான பரமாத்ம அத்வைத ஞானம். அது ஒன்றுதான் பிரத்யக்ஷம் முதலியவற்றால் அறிய முடியாதது. ஆதலால், அந்த ஒன்றைத் தெரிவிப்பதற்குத்தான் வேதம் அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அத்வைதத்தை தெரிவிப்பதாலேதான் வேதம் வேதமாகிறது. அத்வைதம் ஒன்றுதான் வேதத்தின் பொருள். அறியப்படாததை அறிவிப்பதே வேதத்தின் கடமை,

வி :—ஒரு நூலிலே துவைத வாக்கியங்களும், அத்வைத வாக்கியங்களும் இருக்குமானால், அந்த நூலுக்குத் துவைதத்தைத் தெரிவிப்பதில் தாத்பரியமா?

விடை :—எந்தப் பிரபந்தத்திலேனும், கரும மார்க்கத்தையும் பக்தி மார்க்கத்தையும் அறிவிக்கும் துவைத வாக்கியங்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருப்பினும், அதில் அத்வைத வாக்கியம் ஒன்று இருந்துவிட்டால், அப்பிரபந்தம் முழுவதும் அத்வைதக் கருத்துக்கொண்டதே என முடிவு கூறலாம், ஏனெனில், அத்வைத ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு, துவைத நிலையிலிருந்து செய்யவேண்டிய கரும ஞான யோகங்களும், அந்தரங்க சாதனங்களான சமம், தமம் முதலியவையும் அவசியம் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றன.

வி :—'கருமம்' முதலியவற்றால் அத்வைத அறிவு உண்டாகும் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டா?

விடை :—"அந்தப் பரம்பொருளை வேதமோதல், ப்ரும்மயஜ்ஞம், தானம், தவம் முதலியவற்றால்........."

எனத் தொடங்கும் உபநிஷத் வாக்கியமும், அப்பைய தீக்ஷித ஸ்வாமிகளுடைய

இளம்பிறை யணிந்த ஈசன தருளால்
அத்வைத வாஸனை ஆடவர்க் குண்டாம்

என்ற பொருள் கொண்ட சுலோகமும்,

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாத ஸ்வாமிகளுடைய "வர்ணாச்ரம தர்மத்தோடு கூடிய தவத்தாலும், பகவானுடைய திருவருளைப் பெறுவதாலும் மனிதர்களுக்கு அறிவு ஏற்படும்" என்ற திருவாக்கும் இதைத் தெரிக்கின்றன.

வினு:—துவைத அறிவு, அத்வைத அறிவிற்கு வேண்டுதல் போல. அத்வைத அறிவு துவைத அறிவிற்கு வேண்டுமல்லவா?

விடை:—இதே வண்ணம், துவைத உபாஸனத்திற்கு அத்வைத ஞானம் வேண்டுமென்பதில்லை. அவசியமில்லையென்பது மாத்திரமே யன்று; அத்வைத ஞானம் உதயமானல், துவைத நிலையும் அதன் காரியங்களுமே அடியோடு குலைந்துவிடும். ஆதலால், துவைதத்திற்கு அத்வைத வாக்கியங்கள் அங்க மாகமாட்டா.

வினு:—இதனுல் ஏற்பட்ட முடிவு என்ன?

விடை:—கீழ்க்கூறியவாறு, எந்த நூலிலேனும், ஓர் அத்வைத வாக்கியம் இருப்பினும், அந்நூலிலுள்ள துவைத வாக்கியங்களெல்லாம் அவ் வத்வைத ஞானத்திற்கு அங்கமாகி, அவ் வத்வைத ஞானத்திலேயே உட்கருத்துக் கொண்டவை யாகின்றன.

வினு:—வேதத்திலுள்ள அநுவாத அர்த்தவாத வாக்கியங்கள் எல்லாம் பயனற்றவைகளா?

விடை :—இல்லை. அத்வைத ஞானமாகிய பூர்ண ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை யடைவதற்குச் சித்த சுத்தியும், சித்த ஒருமைப்பாடும் அவசியம் வேண்டும். அவற்றை யடைய, அக்னி ஹோத்ரம் செய்தலும் தெய்வ வழிபாடு முதலியவற்றைச் செய்தலும் வேண்டும். இதனால், அத்வைத ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கருமோபாஸனங்களே முதற்படிகள் என்பது விளங்கும். இந்தக் கருமோபாஸனங்களைப் புகழ்வதால், இந்த அர்த்தவாதங்கள் பூர்ண ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைப் படிப்படியாகப் பேசுகின்றனவாய் இருக்கின்றன.

வினா :—ஒரு மனிதனுக்கு அத்வைத மதக் கருத்துக்களில் நாட்ட முண்டாவதெப்படி?

விடை :—இளமதி புனைந்த ஈசனதருளால்

அத்துவித வாசனை ஆடவர்க்குண்டாம்
மற்றெவ் வகையிலும் இல்லவே இல்லை

என்று ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதஸ்வாமிகள் காப்புக் கவிகளில் கூறியிருப்பது முன்பே எடுத்துக் காட்டப்பெற்றது.

வினா :—இவ் வத்துவைத தத்துவத்தைப் பரகதியாகக் கொண்ட பண்டித மணிகள் செய்யவேண்டியதென்ன?

விடை :—எந்த எந்த நூல்கள் எந்த எந்த முறையில் இரண்டற்ற அத்வைத உண்மையை அறிவுறுத்துகின்றன என்பதைத் தங்களுடைய நுண்ணிய அறிவால் ஆராய்ந்து அமைந்த கருத்துக்களையும், அத்வைத சித்தாந்தத்தின் சொரூபத்தையும், அது ஆன்மாக்கள் முத்தியடைய உதவும் விதத்தையும், உண்மையை ஆராய விரும்பும் மக்களின் முன்னிலையில் ஸமர்ப்பித்து, அவர்களுக்குத் தொண்டாற்றுவதே அத்வைத தத்துவத்தைப் பரகதியாகக் கொண்டுள்ள

பண்டிதமணிகள் ஆற்றவேண்டிய அவசியமான கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

வினா:—அத்வைத மதத்திற்கே சிறப்பான சித்தாந்தங்கள் யாவை?

விடை:—

(1) ஒன்றான பரம்பொருளே எல்லாமாய்த் தோற்றுகிறது.

(2) உலகத் தோற்றம் உண்மையன்று.

(3) ஞானத்தால் மட்டுமே முத்தி பெறமுடியும்.

(4) சீவனும் பரம்பொருளும் வேறல்ல.

(5) பரம்பொருள் நிர்க்குணமானது.

(6) ஜீவன்முத்தி.

(7) ஸத்தியத்தின் மூவகை நிலை.

(8) அரிக்கும், அரனுக்கும் (தக்ஷிணாமூர்த்திக்கும் நடராஜனுக்கும் போலவும், இராமனுக்கும், கிருஷ்ணனுக்கும் போலவும்) வேறுபாடில்லை,

இந்தக் கொள்கைகள் அத்வைத மதத்திற்கே சிறப்பானவை,

ஒன்றான பரம்பொருளே எல்லாமாய்த் தோற்றுகிறது

வினா:—"ஒன்றான பரம்பொருளே எல்லாமாய்த் தோற்றுகிறது" என்பது எவ்வாறு தெரிகிறது?

விடை:—நான்கு வேதங்களும் "இவ்வுலகம் முழுவதும் புருஷனே" என்று முழங்குகின்றனவாதலால், "புருஷன் என்பவன் பூரணப் பொருள். பூரணப் பொருள் உண்மைப் பொருள். எனவே, ஒன்றான பரம்பொருளே

எல்லாம். பரம்பொருள்தான் உண்மைப் பொருள். வேறொன்றும் உண்மையில்லை" என்பது இரண்டற்ற அத்வைதத்தில் தனிச் சிறப்பமைந்ததொரு முடிபாகும்.

வினா :—இதற்கு என்ன ஆதாரம்?

விடை :—திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், 'துறந்தானை' எனத் தொடங்கும் திருநாகேச்சுரத் திருத்தாண்டகத்தில்

நீர் நிலந்தீ வெளி காற்றாகி நிற்பனவும்
நடப்பனவும் ஆயினானை
(6 திருமுறை திருநாகே. திருத்தாண்ட. 6)

என்று, இங்குக் கூறிய உண்மையை விளக்கியிருக்கிறார்.

உலகத்தோற்றம் உண்மையன்று

வினா :—உலகம் பரம்பொருள் தானே?

விடை :—ஆம்.

வினா :—ஆனால், உலகம் கடவுளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய், அறிவற்றதாய், தனிப்பட்டதாய்த் தோன்றுகிறதே! இதுவும் உண்மை தானே?

விடை :—இல்லை. இத் தோற்றம் உண்மையன்று, பொய். முன்னது உண்மையானால், பின்னது பொய்யாகவே வேண்டும்.

வினா :—எப்படிப் பொய்?

விடை :—"ஒருவன் இருளில் ஓரிடத்திற்குச் செல்கிறான். வழியில், ஒரு பழுதை கிடக்கிறது. அதைப் பாம்பு என்று எண்ணிவிடுகிறான்; பயப்படுகிறான்."

இங்கு, உண்மையான பழுதையில், பாம்பென்ற தோற்றம் உண்டானது பொய்தானே? இதுபோலேதான், உண்மையான பரம்பொருளில் உலகத் தோற்றம் உண்டானது பொய்.

வினா :—ஒருவனுக்கு 'உலகம் பரம்பொருளினும் வேறு பட்ட'தென்ற எண்ணம் எதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்பட்டது?

விடை :—அறியாமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்பட்டது. இவ்வாறு அறியாமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றுவது உண்மைக்கு மாறானதேயாகும். அதனாலே தான், உண்மைக்கு மாறான அஜ்ஞானத்தால் ஏற்பட்ட உலகத்தோற்றம் பொய்யே என்னும் கொள்கை இரண்டற்ற அத்வைதத்திலே தனிச்சிறப்பமைந்ததொரு முடிபாகும்.

வினா :—இதற்கு ஆதாரமென்ன?

விடை :—திருநாவுக்கரசர்,

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலில் புலம்பாநின்ற
புண்ணியங்காள், தீவினைகாள், திருவே, நீங்கள்
(6. திருவாரூர் 1)

என்றும்,

பொய்விரா மேனிதன்னைப்
பொருளெனக் காலம் போக்கி
(4. திருச்சோற்றுத்துறை 1)

என்றும் கூறுகிறார்.

[இதனால், ஸம்ஸார ஸாகரமே மாயமென்றும், மாயை பொய்யென்றும், அத்வைத வேதாந்த சித்தாந்தத்தைச் செவ்வனே விளக்கியருளி யிருக்கிறார்.]

வினா :—இன்னும் எதில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது?

விடை :—திருவாசகத்தில்,

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென்றெண்ணி
மதித்திடா வகை நல்கினன் (சென்னிப்பத்து 5)

என்றும்,

திருமந்திரத்தில்,

ஆயும் பொய்ம் மாயை யகம்புறமாய் நிற்கும்
(8. தந்திரம் பராவத்தை 7)

என்றும்,

தாயுமானுர் பாடலில்,

சகம் பொய்யெனத் தம்பட்டம் அடியே

என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

வினு:—உலகைத் தியானிப்பவனுக்கு முக்தி கிடைக்குமா?

விடை:—கிடைக்காது. பொய்யான உலகைத் தியானிப்பவனுக்குப் பந்தந் தான் ஏற்படும். மெய்யான பரம்பொருளைத் தியானிப்பவனுக்கே முக்தி யேற்படும்.

வினு:—இது எதனுல் தெரிகிறது?

விடை:—சாந்தோக்ய உபநிடதம் 6-வது அத்தியாயத்தில், 16-வது கண்டத்தில், "காய்ச்சிய மழுவை ஏந்துதல்" என்னும் உதாரணத்தால் இது விளக்கப்படுகிறது.

வினு:—எப்படி?

விடை:—"பொய்யைக் கடைப்பிடித்தவன் திருடன். அவன் காய்ச்சிய மழுவைக் கொள்ளும்போது எரிக்கப்படுகிருன். அவனுக்குப் பந்தம் ஏற்படுகிறது. திருடாதவன் மெய்யைக் கடைப்பிடித்தவன். அவனுக்கு விடுதலை ஏற்படுகிறது" என்னும் பொருளை விளக்கிவிட்டு, அடுத்த வாக்கியத்திலேயே "அதுபோல, 'எல்லாம் பரமாத்மாவே; நீயும் அவனே' என்ற மெய்யைக் கடைப்பிடித்தவன் பந்தத்தினின்று விடுபட்டு, வீட்டையடைகிருன்" என்று உத்தாலகர் என்னும் முனிவர் தம் குமாரனை சுவேதகேதுவுக்கு உபதேசித்திருக்கிருர்.

இவ்விடத்திலுள்ள "அது நீயாயிருக்கிருய்" என்னும் மஹா வாக்கியம், மோக்ஷத்தின்பொருட்டு உபதேசிக்கப்பட்டதாதலால், "நான் பருத்தவன்" என்னும் உலகோருடைய வாக்கியத்தைப்போல பொய்யான ஒற்றுமையை யறிவிப்பதன்று"

இதன் விரிவைப் பின்னர்க் காணலாம்.

ஞானத்தாலேதான் முக்திபெற முடியும்

வினு :—முக்தியை எதனுல் பெறமுடியும்?

விடை :—அறிவால்—அதாவது, ஞானத்தாலே தான்—பெற முடியும்.

வினு :—ஏன்?

விடை :—புருஷ ஸூக்தத்தில் உள்ள "அந்தப் பரம்பொருளை யறிந்தவன், இவ்வுலகிலே(யே) அழிவற்றவனுகிருன். (நற்) கதிக்கு வேறு வழி இல்லை" என்னும் பகுதி இதற்கு ஆதாரம். இதனுல், "அறிவால் மட்டுமே முக்தி பெறமுடியும்" என்பது தெரிகிறது.

வினு :—இதை இன்னும் யார் விளக்கியிருக்கிருர்?

விடை :—திருநாவுக்கரசு நாயனுர்

என்னை ஞானத் திருளறுத் தாண்டவன்
றன்னை ஞானத் தளையிட்டு வைப்பனே
(தனித் திருக்குறுந்தொகை 3, 2)

என்றும்,

தானத்தைச் செய்து வாழ்வான்
சலத்துளே யழுந்துகின்றீர்
வானத்தை வணங்கவேண்டில்
வம்மின்கள் வல்லீராகில்

ஞானத்தை விளக்கையேற்றி
நாடியுள் விரவவல்லார்க்கு
ஊனத்தை யொழிப்பர்போலும்
ஒற்றியூருடைய கோவே
(திருநாவுக்கரசர்-திருவொற்றியூர்-திருநேரிசை 3)

என்றும் கூறுகிறார்.

வினா:—இன்னும் யார் கூறுகிறார்கள்?

விடை:—நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில்,

பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று
துறவிச் சுடர்விளக்கந் தலைப்பெய்வார் (1. 7. 1.)

என்றும் கூறுகிறார்.

வினா:— இன்னும் யார் இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்?

விடை:—திருமூலர் திருமந்திரத்தில், (சமாஜப் பதிப்பு, 1674-ம் பாடலில்)

ஞானத்திறப்பத நண்ணு சிவஞானி

என்றும்,

தாயுமானவர்,

தன்னையறிந்தவர் தம்மைத் தானாகச்
செய்தருளுஞ் சமர்த்தை (மண்டலத்தின். 5)

என்றும் கூறுகிறார்.

வினா:—இதைப்பற்றி இன்னும் எங்கே விவரிக்கப் பட்டுள்ளது?

விடை:—பிரபுலிங்க லீலையில்,

உரைசெயிற் பரமஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது
சரியை நற்கிரியை யோகந்தாமொரு மூன்று ஞான

மருவுதற்கேது வென்று மறைபுகன்றுரைக்கு மிந்தக்
கருவியைப் பொருளென் றெண்ணிக் களிப்பவர்
[கயவரன்றே
(சித்தராமய்யர் கதி 69)

என்று விவரிக்கிறார்.

வினு:—ஒருவனுக்கு எத்தகைய அறிவு ஏற்பட வேண்டும்?

விடை:—எல்லாம் ஆன்மாவானபடியால், எல்லாம் இரண்டற்ற ஒன்றே என்ற அறிவு ஏற்படவேண்டும்.

வினு:—"ஆன்மா" என்பதற்குப் பொருளென்ன?

விடை:—ஆன்மா, பரம்பொருள், புருஷன், பிரஹ்மம், முதலியன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

வினு:—எல்லாம் இரண்டற்ற ஒரே ஆன்மா என்றறியாமல், எல்லாம் வெவ்வேறானவை, இரண்டானவை என்று கொண்டால் என்ன தவறு?

விடை:—"தன்னிலும் வேருக இரண்டாவது பொருள் உண்டு" என்று எண்ணும்போதுதான், ஆசை முதலியன தோன்றுகின்றன. இவ் வாசை முதலியன துயரம் தோன்றுவதற்கான விதைகள். இவை வளர்வதற்கு "இரண்டென்னும் துவைத அறிவு" பற்றுக்கோடாயிருக்கிறது.

வினு:—எது முக்தி?

விடை:—துயரத்திற்குக் காரணம், "ஒரே பரம் பொருள் எல்லாமாய் நிற்கிறது" என்பதை யறியாததிலிருந்து முளைத்த இரண்டென்னும் துவைதத் தோற்றமாதலால்; அந்த இரண்டென்னும் துவைதத் தோற்றத்தை நீக்கிவிடுதலே முத்தியாகும்.

வினா:—இரண்டென்னும் தோற்றத்தைச் சிதையச் செய்வதெப்படி?

விடை:—இருளில் ஒரு தூண் திருடன்போலத் தோன்றுகிறது. வெளிச்சத்தில் 'தூண்' என்ற உண்மை தெரிந்ததும், தூணிலிருந்து திருடனென்ற தோற்றம் போய்விடுகிறது. அதுபோலவே, எல்லாமாகிய, ஒருவனேயாகிய, உண்மையனாகிய பரம்பொருள் என்ற அறிவு ஏற்பட்டவுடனே இரண்டென்னும் தோற்றம் இல்லாதாகி விடுகிறது,

வினா:—தோற்றம் இல்லையானால், எஞ்சி நிற்பது யாது? அதனாலேற்படும் பயன் என்ன?

விடை:—இரண்டென்னும் தோற்றம் இல்லாமல் போகவே, எஞ்சி நிற்பது எல்லாம் ஒரே உண்மைப் பொருளேயான ஞானமேயாகும். இந்த ஞானந்தான் முத்திக்கு மூலகாரணம். இதனாலேயே, "ஞானத்தால் மட்டுமே முத்திபெற முடியும்" என்பது அத்வைதத்தில் தனிச் சிறப்பமைந்ததொரு முடிபாகிறது.

வினா:—இத்தகைய பேரறிவு எவ்வாறு ஏற்படும்?

விடை:—நல்லொழுக்கம், பக்தி, தியானம், பகுத்தறிவு, பற்றின்மை, இறைவனருள் முதலியவற்றால் ஏற்படும். இதைத்தான், முற்கூறிய 'பிரபுலிங்க லீலை'ப் பாடல் வலியுறுத்துகிறது.

வினா:—பந்தத்துக்குக் காரணமாகிய உலகம் பொய் யென்பதனால் என்ன சித்திக்கிறது?

விடை:—பந்தம் பொய்யாகவில்லையானால், அறிவால் நீங்காது. பொய்யாதலாலேதான், அறிவாலேயே நீங்கும். இருள் பிரகாசத்தாலேயே நீங்கும். பொய்ப்பாம்பு, பழுதை

யென்ற அறிவாலேதான் நீங்கும்; வேறு எதனாலும் நீங்காது. அறிவால் நீங்கும் பொருள் பொய்ப்பொருளேயாகும். 'அறிவால் உலக பந்தம் நீங்கும்' என்று வேத மொழிகள் கூறுகின்றன. அவ்வேத மொழிகள் ஒருபோதும் பொய்யாக மாட்டா. ஆதலால் உலகம் பொய்தான். பரம்பொருள் உண்மைதான். அது எங்கும் நிறைந்தது தான். அதையறிந்துணர்ந்து அனுபவிக்கும் நிலையே முத்தி.

சீவனும் பரம்பொருளும் வேறல்ல

வினா:—வேதம் சீவனையும் பரம்பொருளையும் பற்றி என்ன கூறுகிறது?

விடை:—"பொருள்களெல்லாம் கற்பனை. அவை யாவும் உண்மையில் பரம்பொருளே" என்று கூறிய வேதமே, "அது நீயாய் இருக்கிறாய்" "இந்த ஆன்மா பிரஹ்மம்" என்ற தொடர்களால் சீவர்களும் பரம்பொருளும் வேறல்லர் என்பதையும் தெரிவிக்கிறது.

வினா:—வேதத்தில் 'அது' என்னும் சொல்லால் எது குறிக்கப்படுகிறது?

விடை:—பரம்பொருள் குறிக்கப்படுகிறது.

வினா:—'நான்' என்னும் சொல்லால் எது குறிக்கப்படுகிறது?

விடை:—'சீவான்மா' குறிக்கப்படுகிறது.

வினா:—உலகைப் பரம்பொருள் என்று கூறி, சீவான்மாவைப் பரம்பொருள் என்று கூறாமற் போனால் என்ன குற்றம்?

விடை:—அங்ஙனம் கூறாமற் போனால், பரம்பொருளைத் தவிர வேறொரு பொருள் இருப்பதாக முடியும்.

இருந்தால், 'துவைத புத்தி துயரந் தரும்' என்று முன்பே கூறினோம். அது மாத்திரமில்லாமல் பரமாத்மாவின் பூரணத் தன்மைக்கும் பங்கம் ஏற்படும்.

வினா:—' அது நீயாய் இருக்கிறாய் ' முதலிய உபதேசங்களுக்கு வேற்றுமையாகவே பொருள் கூறலாமா?

விடை:—சிலர் அவ்விதம் கூறுகின்றனர். 'நான் கறுப்பாயிருக்கிறேன்' 'நான் பருத்தவனாயிருக்கிறேன்' என்றவிடத்துக் 'கறுத்துப் பருத்த தன் தேகம் வேறு; ஆன்மா வேறு' எனினும், இரண்டையும் ஒன்றுபடுத்தி உலகோர் கூறுவது போலவே, ஜீவனையும் அவனின் வேறான ஈசனையும் இவ் வாக்கியம் ஒன்று படுத்திக் கூறுகிறது என்றும், வேறு சிலர், "ஒரு நிலையில் ஒன்று ஆனாலும், அந்நிலை முடிவான உண்மைநிலை யன்று" என்றும் உரை காண்கிறார்கள். ஆனால் அது தவறு.

வினா:—ஏன்?

விடை:—ஆன்மாவையும் அதனின் வேறான உடலையும் நான் பருத்தவன் என்று ஒன்றுபடுத்திக் கூறுவதே அஞ்ஞான மயக்கத்தால் ஏற்படுவது. ஆதலால், அது பொய்யே. அவ்வெண்ணமே பிறப்பிறப்பென்னும் துன்பத்திற்குக் காரணம். தாயுமான ஸ்வாமிகளும்,

அநியாயமா யிந்த உடலை நானென்று வரும்
அந்தகற் காளாகவோ! (சச்சிதானந்த சிவம்)

என்று கதறுகிறார். இவ் வெண்ணத்தை அநியாயமென்கிறார்.

வினா:—அதனால் என்ன ஏற்படுகிறது?

விடை—"நீ அதுவாக இருக்கிறாய்" என்ற உபதேசம் மோக்ஷத்திற்காக மறைமுடியில்; ஞானோபதேசமாக

உள்ளது. இவ் வுண்மையுபதேசத்தை அநியாயமும், பொய் யும், அந்தகற்காளாக்குவதுமான 'நான் பருத்தவன்' என்ற பாமர வாக்கியத்தைப்போலக் கொள்வது உண்மைநிலையில் அமையாத தாகும்.

வினு:—சீவாத்ம பரமாத்ம அபேதமே உண்மையா யிருக்க, வேருகத் தோன்றும் தோற்றத்திற்கு வேதம் எதை உவமையாகக் கூறுகிறது?

விடை:—உண்மையான ஒரு சூரியன் அநேக ஜலத் துளிகளில் பிரதிபலிக்கும்பொழுது உண்மையல்லாத அநேக சூரிய பிம்பங்கள் ஏற்படுவதை விளக்கிக் காட்டியிருக்கி றது. நிறைந்து ஒன்ருயிருக்கும் ஆகாயம் என்னும் வெளி, சுவர் போடப்பட்ட 'மடம்' என்னும் ஒரு கட்டடத்தினு லும் குயவனுலாக்கப்பட்ட 'கடம்' என்னும் ஒரு குடத் தினுலும் சிறிது பெரிது என்னும் தோற்றத்திற்கும் வழங் கப்படுதலுக்கும் உள்ளாகிறது. இதுவும் சிலவிடங்களில் உவமையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வினு:—இவ் வுவமைகள் எதை விளக்க வந்தன?

விடை:—இவ் வுவமைகள் 'சீவத்தன்மை உண்மை யன்று' என்பதை விளக்குவதற்காக மட்டும் அறிவிக்கப் பட்டவை. உவமான உவமேயங்களில் மற்ற எல்லா அம்சங் களும் பொருந்தி யிருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை.

வினு:—சீவன் ஸம்ஸார நிலையில் பரம்பொருளினின் றும் வேறுபட்டவனுகவே இருக்கட்டும்; முத்திநிலையில் புதிதாக ஒற்றுமை யேற்படட்டுமே. அந்த விதத்திலும் முத்தியில் அத்வைதம் ஏற்பட்டு விடுகிறதல்லவா?

முக்காலத்தும் சிவனே சீவனும் மற்றெல்லாமும் என்று ஏன் கொள்ள வேண்டும்?

விடை :—சீவன் தோற்றத்தாலல்லாமல், உண்மையிலேயே பரம்பொருளினும் வேறுபட்டவனாயின், முத்தி நிலையிலும் அச்சீவன் பரம்பொருளுடன் ஒன்றாகமாட்டான். அப்படியொன்றாவதாகத் தோன்றிடினும், அது மெய்யாகாது. பொய்யாயின் முத்தியேயன்று. ஸம்ஸார நிலையில் தோற்றும் வேற்றுமையே மெய்யாகவும், முத்தியில் தோற்றும் ஒற்றுமை பொய்யாகவும் ஆகும்பொழுது, ஸம்ஸார நிலையே மோக்ஷமாகும். பொய்யறிவினால் 'பிறவிக் கடல்' என்றும், மெய்யறிவினால் 'மோக்ஷம்' என்றும் மேற்கூறிய மறைமுடியாம் சாந்தோக்யம் 'மஹாவாக்யப்ரகரண'த்தில் பறை சாற்றியிருக்கிறதே!

வினா :—மோக்ஷம் புதிதாகத் தோன்றும் ஒற்றுமை என்று கூறுவதில் இன்னும் ஏதாவது குற்றம் உண்டா?

விடை :—உலகில் புதிதாக உற்பத்தியாகும் எத்தனையோ காரியங்களைப்போல், முத்தியும் ஒரு காரியப் பொருள் என்று ஏற்பட்டுவிடும்.

வினா :—முத்தியை உற்பத்தியுடைய ஒரு காரியப் பொருள் என்று கொண்டால் என்ன?

விடை :—"உண்டாகும் காரியப் பொருளெல்லாம் அழிந்தே தீரும்". ஆதலால் இம் முத்தியும் அழிந்துவிடும். அழியக்கூடியதை முத்தியென்று யாரும் விரும்பார். எனவே, முத்தியென்பதே சித்திக்காது.

வினா :—முத்தியை உயர்ந்த உலகில் ஏற்படும் ஒரு வாஸமாகவோ, அல்லது தனது ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தவிர வேறான ஓர் இன்பமாகவோ கொண்டால் என்ன குற்றம்?

விடை :—ஐம்புலன்களாலோ அல்லது உள்ளத்தாலோ தன்னினும் வேறாக அனுபவிக்கப்படும் காட்சிப் பொருள்

கள் முதலியவையும் இன்பங்களும் அழிவனவேயாகும். அவ்வகைப் பொருளாய்க் கொண்டால், முத்தியும் அழிய நேரும். ஆதலால், ஜீவனென்னும் அறிவுப் பொருளே உண்மையில் பரிபூரண அகண்ட பரமாத்ம வடிவாக எக்காலத்தும் இருந்தும், மாயையென்னும் அநாதிப் பொய்த் திரையால் மூடப்பட்டுத் தான் வேறுபட்டவனென்ற பொய் யெண்ணத்தோடிருக்க, மாயா தீதமான திருவருள் கூடும்பொழுது, ஞானக்கதிரவன் உதயமாக, அம் மாயையென்னும் இருட்படலம் ஒழிய, தனக்கென்றுமுள்ள பூர்ணானந்தத் தன்மையே முத்தியாகும். அதுவே சிவம், அதுவே வேதப்பொருள். அது உற்பத்தியாவ்து மன்று; தன்னைத் தவிர வேறான காட்சிப் பொருளுமன்று; வேறான இன்பப்பொருளு மன்று.

வினா:--பரமாத்மாவுக்குப் பூரணத்தன்மை உண்டென்று கூறிவிட்டு, அவனைத் தவிர வேறுபட்ட 'ஜீவன்' என்னும் பொருள் இருப்பது அப்பூரணத்திற்குக் குறைவேற்படுத்துமல்லவா?

விடை:—ஆம். பரமாத்மாவைத் தவிர வேறுபட்ட பொருள் இருப்பதாகக் கூறுவது, பரமாத்மாவின் பூர்ணத் தன்மைக்குக் குறைவுதான். நானென்னு மகங்காரத்தையே அப்பூரணத்தில் கரைத்துவிட்டாலல்லாது, பூர்ணத் தன்மை பூர்ணமாகாது. பரமாத்மாவல்லாத பொருளைப் பரமாத்மாவிலே கரைத்தால், அது கரைந்தாலும் வேறு வேறே. பனிக்கட்டியை ஜலத்தில் கரைத்தால், பூர்ணமாய் ஜலமாகிவிடும். ஜலமும் பூர்ணமாகிவிடும். கரைதலுக்கு முன்னமே இரண்டும் ஒன்றே, கரைந்தபின்னரும் ஒன்றே. ஜலத்தைத்தவிர வேறான உப்பையோ சர்க்கரையையோ கரைத்தால், கரைதலும் பூர்ணமாகாது; ஜலமும்

பூர்ணமாகாது. "ஓடும் ஆறுகள் கடலையடைந்ததும், அவற்றின் பெயரும் உருவும் நீங்கி அவை மறைகின்றன. அவ்வாறே பரம்பொருளை யறிந்தவன் பெயருருவங்களை விட்டு மேலான பரம்பொருளை யடைகிறான்" என்று வேதங் கூறுகிறது. இதற்கு இன்னொ ருதாரணமும் கூறலாம்.

பிறவியிலிருந்து ஆடுகளின் கூட்டத்தில் வளர்ந்த புலி 'தான் புலியில்லை, ஆடு' என்று நினைப்பதுபோல பிரும்மத்தினின்றும் தான் வேறுபட்டவனென்று எண்ணும் வேற்றுமைத்தோற்றம் அஞ்ஞான மயக்கமே.

இந்த 'ஆறு-கடல்' உதாரணத்தாலும், ஆடு வளர்த்த புலி யுதாரணத்தாலும், சீவனுக்கும் பரம்பொருளுக்கும் இயற்கையிலேயே பேதமில்லையென்பதும், இடையிலே தோன்றும் பேதம் 'உபாதி' யென்னும் வரையறையால் ஏற்பட்டது என்பதும் தெரிகின்றன.

வினா:—'உபாதி' என்றால் என்ன?

விடை:—கடல்நீர் சூரிய கிரணங்களால் இழுக்கப்பட்டு, வானத்தை யடைகிறது. அப்பொழுது, அது 'கார்' என்று பெயர்பெறுகிறது. அதுவே வானத்தினின்று விடுபட்டதும் 'நீர்' என்ற பெயரைப் பெறுகிறது. இப்படி ஒரேபொருள் பல இடங்களுக்குத் தக்கபடி பல பெயர்களைப் பெறுவதற்குக் காரணமாயிருக்கும் வானம், மலை முதலியவற்றை 'உபாதி' யென்று சொல்லலாம்,

வினா:—இந்த உபாதி திருஷ்டாந்தத்தால் கிடைத்தது என்ன?

விடை:—ஒரே நீருக்குப் பல பெயர்கள் வருவது உபாதியாலேதான்; வேறு வேற்றுமையில்லை. உண்மையில்

எல்லாம் ஒரே நீர்தான். அதேபோல சீவனுக்கும் பரம் பொருளுக்கும் வேறுபாடில்லை. இதைத் தான் மேற்கூறிய வேதவாக்கியம் நன்கு தெரிவிக்கிறது.

வினு:—சீவப் பிரும்ம அபேதத்தைப்பற்றித் திரு முறைகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறதா?

விடை:—திருஞான சம்பந்தர்,

"பத்திப்பேர் வித்திட்டே"
(திருக்கழுமலம், திருத்தாளச்சதி, 7)
எனத் தொடங்கும் தேவாரத்தில்

..............மெய்ப் பரம்பொருள்
சேர்வார்தாமே தானாகச்செயுமவ னுறையுமிடம்
என்று கூறுகிறார்.

மாணிக்கவாசகர்

"சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி"
(கண்டபத்து 4) என்றும்,

"சித்தமலமறுவித்துச் சிவமாக்கி"
(அசோப் பதிகம் 1) என்றும்
உரைக்கின்றார்.

திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில்,

"நானென நீயென வேறில்லை"
(சம்பிரதாயம் 11) என்றும்,

"தானே சிவமான தன்மை தலைப்பட"
(நின்மலாவத்தை 11) என்றும்,

சீவனெனச் சிவனென்ன வேறில்லை
சீவனார் சிவனாரை யறிகிலர்
சீவனார் சிவனாரை யறிந்தபின்
சீவனார் சிவனாயிட் டிருப்பரே (7 போதன் 1)
என்றும் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார்.

வினா :—இன்னும் யாருடைய வாக்கு ஆதாரமாயிருக்கிறது ?

விடை :—

"முச்சகமே யாதி முழுதுமகண் டாகார
சச்சிதானந்த சிவந்தானென்ப தெந்நாளோ"
(நிலைபிரிந்தோர், 8)

"நீ யென நானென வேறில்லை" (பாயப்புலி, 58)

என்னும் தாயுமானவர் வாக்குக்கள் சான்றுகளாயிருக்கின்றன.

பரம்பொருள் நிர்க்குணமானது

வினா :—பரம்பொருள் சகுணமா ? நிர்க்குணமா ?

விடை :—பரம்பொருள் உண்மையில் நிர்க்குணமானது. இது அத்வைதத்தில் சிறப்பானதொரு கொள்கை.

வினா :—பரம்பொருள் சகுணமானதே என்று கூறினால் என்ன ?

விடை :—அவ்வாறு கூறினால், பரம்பொருளல்லாததும் பரம்பொருளைப் போன்று அழியாததுமான ஒரு குணகணத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிவரும். உண்மையில் எல்லாம் பரம்பொருளாதலின் அக்குணகணமும் பரம்பொருளே. குணங்கள் வேறு; குணங்களையுடைய அப்பரம்பொருள் வேறு என்ற வேற்றுமையில்லாததால், குணபரிபூர்ணமான அப்பரம்பொருள் நிர்க்குணமே.

வினா :—பரம்பொருளல்லாதது ஏதேனும் உண்டோ ?

விடை :—இல்லை. இருக்குமாயின், பரம்பொருள் பரிபூர்ணமானது என்பது பொருந்தாது. இதனாலேயே பரம்பொருள் நிர்க்குணமானது என்பதும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்

கிறது. இவ்வித நிர்க்குண பூர்ண ஸாக்ஷாத்காரம், அவரை ஸகுணமாகக்கொண்டு உபாஸித்து அருள்பெறுவதனாலே தான் ஏற்படுகிறது.

வினா:—இதற்கு ஏதேனும் ஆதாரம் உண்டா?

விடை:—

இளமதி புனைந்த ஈசனதருளால்
அத்துவித வாசனை ஆடவர்க்குண்டாம்
மற்றெவ்வகையினும் இல்லவே இல்லை

என்னும் அப்பைய தீக்ஷிதர் வாக்கு முன்னரே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

வினா:—சகுணப் பிரும்ம நிர்க்குணப் பிரும்ம விஷயத்தில், பிரமாணமென்ன?

விடை:—(1) "பரம்பொருளும்அபரம்பொருளும்ஆன பிரும்மம் ஓங்காரம்" (ப்ரச்னோபநிஷத் 5, 5) (2) எல்லாப் பூதங்களும் இந்த பிரும்மத்தினுடைய அம்சம். இவருடைய 'த்ரிபாத்' ஆன அம்ருதம் பிரகாசமுள்ள ஸ்வரூபத்திலிருக்கிறது.எவ்விதம் கால் பங்கைக் காட்டிலும் முக்கால் பாகம் அதிகமோ, அவ்விதமே கல்பித பிரபஞ்சத்தைக் காட்டிலும் 'வாஸ்தவ புருஷன்' பெரியவன் (சாந்தோ. 3-12-6) (3) சகுணத்தைக் காட்டிலும் வேறான நிர்க்குணமானது பூர்ணமானது (பரிச்சேதமற்றது) (4) எந்த 'பூமா'வில் இருப்பவன், வேறான பார்க்கும் பொருளைப் பார்ப்பதில்லையோ, கேட்கத் தகுந்ததைக் கேட்பதில்லையோ; எண்ணத் தகுந்த மற்றொன்றை எண்ணுவதில்லையோ (எந்த நிலையில் இருப்பவன் இரண்டாவது பொருளையும் அறிவதில்லையோ) அதுதான் பூமா. பரிச்சேதமற்ற பரமாத்மா நிர்க்குணமானது" (சாந்தோ. 7-23-24) எனத்தொடங்கும் வேதப்

பகுதிகள் சகுணத்தையும், நிர்க்குணத்தையும் நன்கு நிரூபிக்கின்றன.

வினு:—பரம்பொருள் நிர்க்குணமானது என்பதற்குத் தமிழில் ஏதேனும் ஆதாரம் உண்டா?

விடை:—

இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன்
இவனிறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொணுதே
(6. அண்டமுங் கடந்த. 10)

என்னும் திருநாவுக்கரசர் திருவாக்கும்,

போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியன்
(சிவபுராணம், 77)

என்னும் மாணிக்க வாசகர் வாசகமும் ஆதாரங்கள்.

வினு:—பரம்பொருள் நிர்க்குணமானுல், இந்த சகுணப் பிரிவினை ஏன் ஏற்பட்டது?

விடை:—சாதாரணமாக மனிதர் எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளையறிந்து அனுபவித்து ஆனந்திக்கும் ஆற்றலற்றவராதலால், நிறைந்த நிர்க்குணமான அப்பரம்பொருளே அவ் வான்மாக்களிடம் கருணையால், சகுணமான ஒரு வடிவத்தைத் தோற்றுவித்து, திருவருட் சொரிந்து, அதன்மூலம் அவர்களைத் தன்மயமாக்கிக் கொள்ளும். உண்மையில், அது பரம்பொருள், எங்கும் நிறைந்தது, நிர்க்குணமானது. உண்மை தெரியாதபோது சகுணம். இதனுலேதான், வேதம் பரம்பொருளை இரண்டு வகையாகப் பிரித்துக் கூறியது.

வினு:—இதற்கு ஏதேனும் திருஷ்டாந்தம் உண்டா?

விடை:—நெய்யானது, உருகிய நிலையில் வெண்மை நிறமும் கட்டியான தன்மையும் இல்லாதிருந்தும், சீதள

சம்பந்தம் ஏற்படுங்கால், அதில் கட்டியும் வெண்மையும் தோற்றுவதுபோல, ஒரு குணமும் குறியுமில்லாத பரம்பொருள் அஜ்ஞானத்தினின்றும் நீங்காத ஆன்மாக்களை நோக்கிக் கருணையென்னும் சீதளத்தைத் தழுவி சகல கல்யாண குணங்களையும் சக்திகளையும் தோற்றுவித்து ஏற்றுக்கொள்கிறது.

வினா :—இதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா?

விடை :—பரம்பொருள் சகுண ரூபமாய்ப் பிராமண வடிவங்கொண்டு தன்னைக் கடைத்தேற வைத்த மேன்மையை மாணிக்கவாசகர்,

"இந்திரஞாலம் போலவந்தருளி"
(கீர்த்தித்திருவகவல், 94) என்றும்

"இந்திரஞாலம் காட்டிய வியல்பும்"
(கீர்த்தித்திருவகவல், 43)

என்றும் போற்றி, நிர்க்குணம் சகுணமாயிற்றென்ற கருத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஜீவன்முத்தி (உயிருடன் வீடுபெறுதல்)

வினா :—முத்தி இம்மைப் பயனா? மறுமைப் பயனா?

விடை :—முத்தி இம்மைப் பயனாகும் என்பதாலே தான் 'ஜீவன்முத்தி' ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

வினா :—இவ்வாறு கூறுவதற்கு ஆதாரம் என்ன?

விடை :—"அவனை இவ்விதம் அறிந்தவன் இம்மையில் அமிருதத்துவம் என்னும் முத்தியை அடைந்தவனாகிறான்" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது, 'இஹ' என்னும் இம்மைச் சொல்லுடன் கூடி, 'புருஷஸூக்த'த்தில் இருக்கிறது.

வினா :—இம்மை என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் என்ன ?

விடை :—இம்மை என்னும் சொல்லுக்குப் பகவானுல் கீதையில் 'உடலை விடுவதற்குமுன்' என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வினா :—ஜீவன்முக்தியைத் தெரிவிக்கின்ற வேறு ஆதாரங்கள் எவை ?

விடை :—"இம்மையிலறிந்தால் உண்மையிருக்கிறது' என்பது ஈசாவாஸ்ய உபநிடதம். வாமதேவ முனிவருக்குக் கருவிலேயே முத்தி கிடைத்ததென்று 'கருப்பத்தில் இருந்து கொண்டே இவற்றையறிந்தேன்' என்று தொடங்கும் ஐதரேய உபநிஷத்தும் விளக்குகிறது.

வினா :—தமிழ்மொழியில் ஜீவன்முத்தியைத் தெரிவிக்கின்ற ஆதாரம் யாது ?

விடை :—சடகோப முனிவர் அருளிய திருவாய்மொழியிலே யுள்ள

நன்ருய் ஞானம் கடந்துபோய்
நல்லிந்திரியமெல்லா மீர்த்து
ஒன்ருய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பாழ்
உலப்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
சென்ருங் கின்பத்துன்பங்கள்
செற்றுக்களைந்து பசையற்ருல்
அன்றேயப்போதே வீடு
அதுவே வீடு வீடாமே (8, 8, 6)

என்னும் திருவாய்மொழி ஆதாரம்.

வினா :—மரணத்திற்குப் பின்னர்தான் முத்தி கிடைக்குமென்று கூறிஞலென்ன ?

விடை :—முத்திக்கு வேண்டிய சித்த சுத்தி உயிருள்ளபோதே கிட்டாதாயின், மரணத்தால் மாத்திரம்தோன்றும் என்பது பொருத்தமாய் இல்லை. 'இந்த ஜன்மத்தில் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே முத்தியடைவது' என்பதுதான் பொருத்தமாயிருக்கிறது. இந்த ஜீவன்முத்தியே ஸாக்ஷான் முத்தி யாகிறது.

வினா :—கிரமமுத்தி என்பது என்ன ?

விடை :—யாகஞ் செய்தல், தெய்வ வழிபாடு, யோகப் பயிற்சி முதலியவற்றிலே சித்தி பெற்றவனுக்கும், துறவறத்தை முறைப்படி யனுஷ்டிப்பவனுக்கும், கைலாசம் வைகுண்டம் முதலிய சகுணப் பிரும்ம உலகம் கிடைக்கும். இதைப் 'படிப்படியாய் அடையும் முத்தி' என்று கூறலாம். இதைத் தான் வேதம் முதலியன 'கிரமமுத்தி' என்று கூறுகின்றன.

வினா :—சகுணப் பிரும்ம உலகத்தில் இருப்பவர்கள் நிர்க்குணப் பிரும்மத்தில் அடங்குவதெவ்வாறு ?

விடை :—'மஹா பிரளயம்' என்னும் ஊழிக்காலத்தில் இறைவனுடைய திருமூர்த்தியுருவங்களும் மறைந்துவிடும். அந்தக் காலத்தில் மேற்கூறிய முத்தர்களுக்கு நிர்குணப்பிரும்ம சாக்ஷாத்காரம் ஏற்படும். உடனே அவர்கள் நிர்குணப் பிரும்மத்தில் அடங்குவர்.

வினா :—உயிர் நீங்கும் வரை ஸர்வாத்ம பாவம் ஏற்படாதவர்களுக்கு ஊழிக்காலத்தில் ஸர்வாத்ம பாவம் ஏற்படுவதெவ்வாறு ?

விடை :—அவ்வூழிக் காலம்வரை இறைவன் முன்னிலையில் இருந்த ஒரு விசேஷத்தினால், அத்வைத ஞானம் உதயமாகி, இறைவனது சகுணமூர்த்தியும் மறையும் அக்

காலத்தில், இவனது சீவத்தன்மையும் அழிந்து நிர்க்குணப் பிரும்மத்தில் ஐக்கியமாகிறான்.

வினா :—இப்படிக் கூறுவதற்கு ஏதேனும் ஆதாரம் உண்டா?

விடை :—உண்டு. "பிரளயம் வந்த காலத்து அவரனைவரும் பிரும்மாவுடன் ஆன்ம ஞானிகளாய், பரார்த்த காலத்தின் முடிவில் மோக்ஷத்தை யடைகின்றனர்." (முண்டகோபநிஷத், 3, 2, 6)என்னும் வேதவாக்கியம் மேற்கூறியதை விளக்குகிறது.

ஸத்தியத்தின் மூவகை நிலை

வினா :—'ஸத்தியம்' அலலது 'ஸத்தை' என்பதற்குப் பொருளென்ன?

விடை :—'உண்மை' என்பது பொருள்.

வினா :—இந்த ஸத்தை எத்தனை வகைப்படும்?

விடை —(1) பாரமார்த்திக ஸத்தை (2) வியாவஹாரிக ஸத்தை (3) பிராதிபாஸிக ஸத்தை என்று மூன்று வகைப்படும்.

வினா :—பாரமார்த்திக ஸத்தை என்பது என்ன?

விடை :—பழுதையிலே தோன்றும் பாம்பு முதலிய பொய்யாய்த் தோன்றும் பொருள், அடிப்படையான பழுதையைக் கண்டதும் விலகிவிடுகிறது. கனவிலே கண்ட பொருளும், விழித்துக்கொண்டவுடன் போய்விடுகிறது. இவ்வாறே மலையும் கடலும் நிறைந்த இந்த உலகம் முழுவதும் அதற்கு ஆதாரமாகிய பரம்பொருளைக் கண்டதும் போய்விடுகிறது. இதுவே, பரம்பொருளைக் காணும் நிலையில் 'பாரமார்த்திக ஸத்தை' என்று கூறப்படும்.

வினா:—வியாவஹாரிக ஸத்தை என்பது யாது?

விடை:—கனவு, மயக்கம் முதலியவை நீங்கிய ஸாதாரண விழிப்புடன் வியவஹாரங்களைக் கவனிக்கும் உண்மைக்கு வியவஹாரிக ஸத்தை என்று பெயர்.

வினா:—பிராதிபாஸிக ஸத்தை என்பது என்ன?

விடை:—கிளிஞ்சல் வெள்ளியாகத் தோற்றும் மயக்க நிலையிலும், கனநிலையிலும் உண்டாவது பிராதிபாஸிக ஸத்தை என்னும் தோற்ற உண்மை.

வினா:—பாரமார்த்திகம் முதலிய ஸத்தைகளைத் தெரிவிக்கும் வேதப் பகுதி என்ன?

விடை:—'ஸத்தியம் ஸத்தியமாயும், பொய்யாயுமாயிற்று'!(ப்ரஹ். 6 அனு.) என்னும் தைத்திரீய உபநிடதம் பாரமார்த்திக உண்மைப் பொருளாகிய பிரும்மமே வியாவஹாரிக உண்மையான பூமி முதலிய உருவத்துடனும், பிராதிபாஸிக மாகிய பொய், கனவு முதலிய உருவத்துடனும் இருந்தது என்று எடுத்துச் சொல்லுகிறது.

வினா:—'ஸத்தியத்திற்கு ஸத்யம்' எனத் தொடங்கும் வேதப் பகுதி எதை விளக்குகிறது?

விடை:—"ஸத்தியத்திற்கு ஸத்தியம்; அவையெல்லாவற்றிற்கும் இவன் ஸத்தியம்" என்னும் வேதம், அந்தப் பாரமார்த்திக ஸத்யமான பரம்பொருளே வியவஹார உலக உருவமாகவும், உலக நிலையிலேயே பொய்யாகி விடுகின்ற தோற்றப் பொருள்களாகவும் ஆகி நிற்கின்றன் என்று சிருஷ்டிக்கிரமத்தைக் கூறி, ஸத்தைகளின் மூவகை நிலைகளையும் விளக்குகிறது.

வினா:—இதற்குத் தமிழ் நூல்களில் ஆதாரம் இருக்கிறதா?

விடை :—மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள்.

இந்திரஞால விடர்ப்பிறவித்துய ரேகுவதாகாதே
(திருப்படையாட்சி, 3)

என்று பாடி, ஸம்ஸார வாழ்க்கையை இந்திரசாலத்துக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறார்.

தாயுமான ஸ்வாமிகளும்,

இந்திர சாலங்கனவு கானனீரென வுலக மெமக்குத்
தோன்ற (பரம்பொருள் வணக்கம், 6.)

என்றருளியிருக்கிறார்.

வினா :—இவ்விதம் கூறுவதன் பயன் என்ன?

விடை :—இவ்வாறு கூறுவதன் பயன் தோற்றங்களை யொழித்து நிறைந்து நிற்பதே.

அரியும் அரனும் ஒன்றே

வினா :—சிவனுக்கும், திருமாலுக்கும் வேறுபாடு உண்டா?

விடை :—அத்வைதக் கொள்கையின்படி, வியவஹார நிலையிலுங்கூட, சகுணப் பிரும்மத்தை யுபாஸிக்கும் போது, சிவனுக்கும் திருமாலுக்கும் வேறுபாடில்லை.

வினா :—இப்படிக் கூறுவதற்கு வேத ஆதாரம் உண்டா?

விடை :—"எதனிடமிருந்து இவ் வுலகப் பொருள்கள் பிறந்தனவோ, எதனால் பிறந்தவை வாழ்கின்றனவோ, எதனுள் ஒடுங்குகின்றனவோ, அதை யறிந்துகொள், அது பிரும்மம்" என்று வேதங்களிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு மூவகைச் செயல்கள் இருப்பதனாலே

தான், ஒரே பரம்பொருளுக்கு, அயன், அரி, அரன் என்னும் பெயர்களும் உருவங்களும் கொள்ளப்பட்டன.

வி௵:—இவ்வாறு வேறுபாடில்லை என்பதற்கு, உலக வியவஹாரத்தில் ஏதாவது உதாரணம் கூறமுடியுமா?

விடை :—முடியும். உலகியலிலேகூட இராமனுக்கும் கண்ணனுக்கும் வேற்றுமையில்லை. தென்முகக் கடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் வேற்றுமையில்லை. ஆதலால், அரன், அரி முதலிய மூர்த்திகளை வேறுபடுத்தி ஆத்திரங் கொள்ள இடமில்லை.

வி௵ :—தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரின் வாழ்க்கையில் ஒரு ஸம்பவம் தெரியுமா?

விடை :—தெரியும். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ஆழ்வார் பன்னிருவரில் ஒருவர். அவர் ஸ்ரீரங்கத்தில் அரங்கனைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவரிடம் சில அடியார்கள் வந்து, "திருப்பதியிலிருக்கும் திருவேங்கடமுடையானைத் தாங்கள் பாடவேண்டு" மென்று கோர, திருவேங்கடமுடையான் விஷ்ணுவே என்று அவர் அறிந்திருந்தும், "அரங்கனைப் பாடிய வாயால் குரங்கனைப் பாடமாட்டேன்" என்று கூறித் திருவேங்கடமுடையானைத் தாக்கியெறிந்துவிட்டார். அதனாலேதான் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஒரு ஆழ்வார் பாடல் குறைவு.

வி௵ :—திருவேங்கடமுடையானைக் குரங்கன் என்று கூறக் காரணம் என்ன ?

விடை :—திருப்பதி மலையிலே குரங்குகள் அதிகமாயிருப்பதுதானும்.

வி௵ :—அபேத உண்மையினை அறிந்திருந்தும், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் அவர் போன்ற சிலரும் பிடிவாதமாயிருப்பதற்குக் காரணமென்ன ?

விடை :—அவரவர் உபாஸனமூர்த்தியிட மிருக்கும் அன்பு மேலீடுதான் காரணம்.

வினா :—எல்லா ஆழ்வார்களும் இப்படித்தான் பிடிவாதம் கொண்டிருக்கிறார்களா?

விடை :—இல்லை. சாந்தம் மேலிட்ட சில ஆழ்வார்கள், ஹரிஹராபேதத்தையே வெள்ளிடை மலைபோல் விளக்கிப் பரம்பொருளை வழிபட்டிருக்கிறார்கள்.

வினா :—ஏதேனும் உதாரணம் உண்டா?

விடை :—பொய்கையாழ்வார்

அரன் நாரணன் நாமம்; ஆன்விடை புள்ளூர்தி;
யுரை நூன் மறை; உறையுங் கோயில் வரைநீர்;
கரும மழிப்பளிப்புக் கையதுவேல் நேமி;
யுருவ மெரிகார்; மேனி யொன்று

(முதற்றிருவந்தாதி 5)

என்றும், பேயாழ்வார்

"தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவுஞ் சக்கரமுஞ்
சூழரவும் பொன்னாணுந் தோன்றுமால்—சூழுந்
திரண்டருவி பாயுந் திருமலைமே லெந்தைக்
கிரண்டுருவு மொன்றா யிசைந்து

(மூன்றாந் திருவந்தாதி, 63)

என்றும் ஹரிஹராபேதத்தைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

வினா :—இன்னம் யாராவது ஹரிஹராபேதத்தைக் கூறுகின்றனரா?

விடை :—பழம் பாடல் ஒன்று.

அரியுமாகி யயனுமாகி யண்டமெங்கு மொன்றதாய்
பெரியதாகி யுலகுதன்னி னின்றபாத மொன்றலோ

விரிவிதென்று வேறுசெய்து வேடமிட்ட மூடரே
அறிவினோடு பாருமிங்குமங்குமெங்கு மொன்றதே

என்று கூறுகிறது. இந்தப் பாசுரம் மூர்த்திகளின் அபேதத்தைக் கூறுகிறது.

வினா :—இந்தப் பாசுரத்திலுள்ள 'பெரியதாகி யுலகு தன்னில் நின்ற பாதம் ஒன்று' என்பது எதைக் குறிக்கிறது?

விடை :—சிவபெருமானைக் குறிக்கிறது. இது சிவபெருமானது அறுபத்து நான்கு மூர்த்தங்களுள் ஒன்றாகிய ஏகபாத மூர்த்தத்தைக் குறிக்கிறது.

வினா :—இந்த மூர்த்தி எப்படிக் காட்சியளிக்கும்?

விடை :—ஹரி, ஹரன், பிரும்மா மூன்று மூர்த்திகளும் சேர்ந்து, நடுவில் சிவபெருமானும், ஒரு புறத்திலே திருமாலும், இன்னொருபுறத்திலே பிரும்மாவுமாக காட்சியளிக்கும். மூன்று மூர்த்திகளுக்குமாக ஆறு பாதங்கள் இருக்கவேண்டிய இடத்தில், அவ்வாறின்றி, ஒரே பாதந் தான் இருக்கும். இதுவும் மூன்றும் ஒன்றுதான் என்பதற்கு ஓர் ஆதாரமாகும்.

வினா :—இத்தகைய மூர்த்தங்களை எந்தக் கோயில்களில் காணலாம்?

விடை :—மதுரை, சிதம்பரம் போன்ற க்ஷேத்திரங்களிலுள்ள திருக்கோயில்களிலே காணலாம்.

வினா :—ஹரிஹராபேதத்தைத் தெரிவிக்க வேறு ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா?

விடை :—உபநிஷத்துக்களிலுள்ள குறிப்புக்களாலும் ஹரிஹராபேதம் தெரிகிறது.

வினு—அவை யாவை ?

விடை :—"சாந்தம்" என்றும் "அத்வைதம்" என்றும் அடைமொழியிட்டு (மாண்டூக்ய வேதப் பகுதியில்) 'சிவம்' என்னும் சொல்லால் பரம்பொருள் கூறப்பெறுகிறது. "அது விஷ்ணுவினுடைய பரமபதம்" என்னும் பொருளுடைய கடவல்லி வேதப்பகுதி 'விஷ்ணு' என்னும் சொல்லால் பரம்பொருளைக் கூறுகிறது.

ஓம் தத் ஸத்

PRINTED AT THE LIBERTY PRESS, MADRAS-J

